

РЕШЕНИЕ

№ 22995

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10240** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по касационна жалба от Д. М. П. с ЕГН [ЕГН] чрез адв. В. Д. от Софийска адвокатска колегия, срещу Решение №2768/21.07.2025г. на Софийски районен съд, 132-ри състав по н. адм.х.д.№20251110203337/2025г., като се иска отмяната на съдебното решение и потвърдения от съда Електронен фиш серия К№5452275 от 10.05.2021г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи.

С касационната жалба се претендира, че съдът е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, като оставил без уважение искане на представителя на касатора за отлагане на делото на основание чл.142, ал.2 ГПК поради планирано отсъствие на адвокатата за датата на съдебното заседание, като не е имал възможност за преупълномощаване, касаторът бил издирен от полицейските органи и му била връчена призовка за съдебното заседание, проведено на 21.07.2025г., за което също депозирал изявление за невъзможност да се яви поради записан час мв лечебно заведение при специалист, заявил, че желае лично да вземе участие в съдебното производство по делото. В проведеното съдебно заседание не били обсъдени исканията от страна на касатора. В жалбата се оспорват изводите в съдебното решение, че касаторът като собственик на автомобила не е подал декларация в 14-дневен срок от получаването му и правилно приложение на чл. 189, ал.5 вр. Чл. 188, ал.1 ЗДвП. Претендира по

всяка констатация на съда по фактите, които се приемат за доказани, че касаторът би се възползвал в съдебно заседание да ги оспори, в това число да установи, дали подписа при връчването на ЕФ е негов, изтъква и, че различни лица са ползвали автомобила на касатора, а той не бил длъжен да помни кое лице го е управлявало преди 4 години. Направени са доказателствени искания пред касационната инстанция, които са оставени без уважение.

Редовно призовани, касаторът и упълномощеният адвокат, не са взели участие в съдебното производство по делото.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез упълномощен юрк. П., в писмена защита оспорва изцяло касационната жалба, претендира правилност на преценката в съдебното решение за законосъобразното ангажиране на отговорността на касатора, претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът – Д. при СГП, представи заключение за неоснователност на касационната жалба, счита решението за правилно, не са налице касационни основания за отмяната му.

Административен съд София - град, XXVI-ти касационен състав, като взе предвид, че касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и срещу подлежащ на касационен контрол съдебен акт, като взе предвид фактическите установявания по делото пред СРС на основание чл. 220 АПК, по основателността на касационната жалба намира следното:

С Решение №2768/21.07.2025г. на Софийски районен съд, 132-ри състав по н. адм.х.д. №20241110203337/2025г., е потвърден Електронен фиш серия К№5452275 от 10.05.2021г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който за нарушение на чл. 21, ал.2 във връзка с чл. 21, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) на касатора Д. М. П. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 800 лв. за установеното на 10.05.2021г. в 17:35 ч. в [населено място], на ул. Даскал С. П. с посока на движение от ул. Кумата към Околовръстен път, с техническо средство № MD1192 скорост на движение 85 км/ч на лек автомобил М. Виано с регистрационен номер С., собственост на касатора Д. М. П., при ограничение на скоростта от 50 км/ч, въведено с пътен знак В-26 в населено място или превишение от 35 км/ч на разрешената скорост.

Видно от представена разписка, процесният ЕФ е връчен на касатора на 22.05.202г. – л. 58 от делото, а ЕФ е съставен за извършено нарушение на дата 10.05.2021г. По този въпрос, съдът е приел, че чл.189, ал.4а, 4б и 4в от ЗДвП не уреждат давностни срокове или такива, нарушаването на които би довело до съществени пропуски на административно-наказателната процедура.

Съдът приел, че горните обстоятелства се установяват от свален на хартиен носител снимков материал, както и въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК.

В решението си съдът подробно е изследвал развитието на административнонаказателното производство и е достигнал до правилни изводи, че в хода му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът е приел още, че нарушението е безспорно установено и доказано. В мотивите на решението е посочено, че административнонаказателната отговорност на П. е правилно ангажирана с ЕФ. В заключение решаващият съд е намерил, че за това нарушение, извършено от П. в условията на повторност е правилно е определено и съответно на него административното наказание.

Въззивното решение е неправилно.

С разпореждане №4110 от 27.03.2025г., СРС е изискал от Столична община информация относно ограничението на скоростта към датата на нарушението на конкретния пътен участък, а от СДВР – данни за датата на връчване на оспорения електронен фиш както и предходен такъв - Серия К-№4379030 и за влизането му в сила. Със същото разпореждане са допуснати писмените доказателства по административната преписка и представените с жалбата, а предвид представените материали по административно-наказателната преписка са оставени без уважение доказателствените искания в жалбата като неотнормими без конкретни мотиви. С жалбата са направени искания в 18 точки, освен касаещи представянето на административната преписка и данни за техническото средство, с което е установена скоростта, да се изискат данни за касатора: в това число обобщени справки за преминаването му през граница и за наложени глоби с ЕФ, издадени след датата на процесния и за връчването им, за разпит като свидетел на лицето, връчило ЕФ на касатора, както и за допускане до разпит на един свидетел, който да установи различни факти от посочените в ЕФ, оспорва констатираното нарушение.

Съдът фактически не се е произнесъл по доказателствените искания на касатора, направени още със самата жаба. Исканията за напускане на страната и за издаване и връчване на последващи фишове, очевидно са относими и с тях се подлага на съмнение кога е издаден оспорения ЕФ. Така по делото пред СРС се съдържат данни за издадени 8 фиша след процесния, които са връчени на касатора - данните по справката от КАТ на л. 35 от делото на СРС, т.е. ако оспорения пред СРС ЕФ действително е бил издаден своевременно и в деня на нарушението, то не е имало пречка да бъде връчен на оспорващия още при връчване на следващия издаден срещу него ЕФ. С посоченото процесуално бездействие е допуснато съществено нарушение на служебното задължение на съда по чл.107, ал.2 НПК – да събере и обсъди относими и допустими доказателства.

Освен това, съдът действително е ограничил правото на защита, като касаторът е бил редовно призован само за последното съдебно заседание – 21.07.2025г., на която дата е съставен протокол и обявено съдебното решение. Касаторът е представил доказателства за посещение на лечебно заведение непосредствено след заседанието, а исканията му за отлагане са приети като недоказани, в това число твърдението че има насрочен час за лечение. Също така, адвокатът изрично е заявил, че ще бъде в отпуски от 03.07.до 20.07.2025г. включително, но е счтено, че делото преди това е отлагано – общо 3 заседания поради нередовното призоваване на оспорващия сгрешено пълномощно и заявеното за лично участие. Съдебните заседания по делото са насрочени за дата 14.04.2025г., 05.06.2025г., 03.07.2025г. и за 21.07.2025г. Адвокатът е бил упълномощен за съдебното заседание на 05.06., с грешно посочен номер на делото, но същият е посочил в молба, че е в отпусък за тази дата. Също така, адвокатът е бил в отпусък и на 03.07.2025г. – до 20.07.2025г., като за дата 21.07.2025г., касаторът с нарочна молба е заявил, че не може да се свръже с адвоката, посочил е причини за невъзможност да упълномощи друг и за записан час при лекар, които искания не са уважени. Съдебното решение е постановено на датата на проведеното съдебно заседание, без възможност за страните да подадат възражение срещу съдебния протокол, който за неявилите се страни тече от датата, на която е предоставен на разположение в канцеларията на съда.

От изложеното следва, че съдът нито се е произнесъл по доказателствените искания на касатора, направени още с жалбата пред въззивния съд, бланкетно без конкретика и отхвърлил същите, като действително, както се твърди в касационната жалба, касаторът като е бил призован редовно само за едно съдебно заседание - последното, не е могъл ефективно да вземе участие в съдебното

производство по делото – нито лично, нито чрез упълномощения адвокат.

Съдът не е обсъдил данните по административно-наказателната преписка в пълнота, така не е взел предвид посоченото на разпечатката от техническото средство обозначение на мястото на нарушението – ул. Даскал С. П. до спирка Гробищен парк Б. и описаното място на нарушението в ЕФ - ул. Даскал С. П. с посока на движение от ул. Кумата към Околовръстен път, като при словестното различие в описанието на мястото на нарушението в двата акта, съдът не е обсъдил и взел предвид значението му за ангажиране на отговорността на наказаното с ЕФ лице.

Въпреки допуснатото от съда нарушение по чл. 107, ал.2 НПК - на задължението да събере служебно всички доказателства, дори и да не са направени искания за това, и да обсъди служебно както обвинителната, така и оправдателната теза, касационната инстанция е възможно да реши правния спор по същество без да връща делото за ново разглеждане от друг състав на съда, тъй като не е необходимо събирането на нови доказателства за изтекли относими давностни срокове. По този въпрос също съдът не е обсъдил относими такива, ограничил се е единствено да бъсди сроковете по чл.34 ЗАНН, които са неустановими от съдържанието на ЕФ, тъй като няма предвиден реквизит и не е посочена фактически датата на издаването на ЕФ.

СРС, като е бил задължен, не е обсъдил данни за изтичане на погасителната давност за преследване за извършено нарушение – кратка погасителна давност и абсолютната погасителна давност, изключващи преследване за извършено нарушение. Така съгласно чл. 11 от ЗАНН за обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилага Наказателният кодекс.

В чл. 80 ал. 1 т. 5 от НК е предвидена погасителна давност за преследване за извършено нарушение, ако е изтекъл срок от три години, като този срок започва да тече от датата на извършване на нарушението и се прекъсва, ако се предприемат действия по преследване. За такива действия се приемат самото издаване на електронен фиш, опит последният да бъде връчен. Ако не бъдат предприети действия в 3 годишния срок от извършване на нарушението, правото на държавата да преследва извършилият нарушението е погасено по давност, и административнонаказателното производство за конкретното нарушение срещу извършителя му следва да бъде прекратено.

По делото, след като изрично са изискани от СРС доказателства за датата на връчване на оспорения пред СРС ЕФ, са представени такива единствено за връчване на процесния ЕФ на дата 20.02.2025г. – л. 58 от делото на СРС. Съдът относно посоченото обстоятелство е формирал единствено извод, че законодателят не предвиждал погасяване по давност на връчването на ЕФ. Тази теза не съответства на предвидената в закона погасителна давност за преследване от страна на държавата на нарушителя. След като ЕФ е издаден за административно нарушение на дата 10.05.2021г., без данни за връчването му или прекъсването на тригодишният давностен срок по чл. 80 ал.1, т. 5 НК, който е до 10.05.2024г., то към датата на връчването на ЕФ – 20.02.2025г., този давностен срок е изтекъл.

Освен горното, към датата на последното съдебно заседание и постановяване на съдебното решение – 21.07.2025г., е изтекла и абсолютната погасителна давност на основание чл.11 ЗАНН вр. чл. 81, ал.3 във връзка с чл.80, ал.1, т.5 НК - 4 години от датата на извършване на нарушението, които са изтекли на 10.05.2025г., т.е. още преди датата на съдебното заседание от 05.06.2026г., за което касаторът не е бил призован редовно, нито за предходното съдебно заседание.

Предвид всичко изложено, процесният ЕФ е следвало да бъде отменен, административно наказателното производство за конкретното нарушение срещу касатора - да бъде прекратено още към датата на постановяване на решението от СРС, а като е потвърдил ЕФ, Срес с оспореното по делото решение е допуснал нарушение на закона по изложените съображения от касационната

инстанция.

Предвид всичко изложено, при постановяване на процесното решение се установи неправилно приложение на закона - касационни основания, за които касационната инстанция следи служебно - за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон.

Решението на СРС, като постановено при допуснато касационно основание за отмяна по чл. 348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК, подлежи на отмяна. Вместо него касационният съд следва да постанови отмяна на ЕФ и да бъде прекратено образуваното административно-наказателно производство срещу касатора за административно нарушение по чл.21, ал.2 вр. ал.1 ЗДвП, за което му е наложено административно нарушение „глоба“ в размер на 800 лв.

При този изход на делото, следва да бъде разгледана претенцията на касатора за присъждане на разноски „по списък“, но такъв не се съдържа към касационната жалба, нито има данни за договорено и заплатено възнаграждение между касатора и адвоката в документ по делото, нито в представеното пълномощно се съдържат такива данни. По неопределени по размер искания съдът е в невъзможност да се произнася, а в случая няма и доказателства за плащане на разноски.

На основание изложеното и чл. 221, ал.2 АПК, Административен съд София-град, XXVI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2768/21.07.2025г. на Софийски районен съд, 132-ри състав по н. адм.х.д. №20251110203337/2025г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Електронен фиш серия К№5452275 от 10.05.2021г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи, с който за нарушение на чл. 21, ал.2 във връзка с чл. 21, ал.1 от Закона за движението по пътищата, извършено на 10.05.2021г., на Д. М. П. Д. М. П. с ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800 лв.

ПРЕКРАТЯВА административно наказателното производство, образувано срещу Д. М. П. с ЕГН [ЕГН] за нарушение по чл.21, ал.2 вр. ал.1 от Закона за движението по пътищата на дата 10.05.2021г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: